

Villa Elfsborg

En underbar vacker villa som låg på Älvsborgskullen på Göta. Jag skulle tippa på att bilden är fotograferad runt sekelskiftet. Villa låg på Älvsborgsgatan 1 i kvarteret Sardinien 9, 10, det är som jag har skrivit tidigare att på denna tid kunde verkligen arkitekterna rita hus. Lite kantigt med ändå charmigt, ett vackert hörntorn. Se bara alla dessa fönster det är underbart vackert men tänk bara när vintern kom när man var tvungen att sätta in innanfönstren. Huset var i 2 våningar och inredd vind med 10 lägenheter och källare. Högst upp på höger sida låg huset och det fanns kvar 1967 men jag vet inte när detta hus rev.

Det är ju synd och skam att man river ett sådant här hus. Titta bara på stuprörets utformning och även en stora stabila trappan. Denna plats som huset stod är det bara en tråkig parkering. Sitter här och funderar om det typ en direktörsvilla för det ser ut som att det står tre hembiträden på bilden och mannen längst fram till höger ser ut som en direktör med sin fru och barn men det är bara mina spekulationer och mannen mitt i bild skulle kunna vara drängen eller vaktmästare. Det kanske du som läser min blogg kan hjälpa mig med.

Det hade varit roligt att få gå in i en sådan gammal villa och höra hur golvet knakar under fötterna samt att man skulle vilja höra väggarna tala om vad som har hänt i huset under dessa år. Det ser nästan ut som ett spökhuis men tyvärr så tillhör huset en svunnen tid. Har du som läare mera information om huset så maila mig gärna.

Svar från Facebook: Alla husen på gatan tvångsinlöstes och revs 79 för Televerket behövde personalparkering...

Svar från en som har bott i huset:

Hej, här är mina minnen från Älvsborgsgatan 1.

Min familj flyttade in i huset 1954. Vi var 4 i familjen. Jag var 12 år och min lillebror 11 år.

Huset och lägenheterna var slitna. Som 12 åring såg jag ingen charm med det gamla huset.

Längst ner fanns en skjorttvätt, där de fina herrarna lämnade in sina vita skjortor för att få dem tvättade och strykmanglade. Min mor som var sömmerska hjälpte till med att sy i knappar, att vända på slitna kragar osv. Speciellt till helgerna var det rusning, alla skulle väl vara fina till helgen.

Vi bodde på andra våningen. Ett rum och kokvrå för 4 personer. Ingen dörr mellan kokvrån och rummet, bara en vask och en kallvattenkran. Kokvrån var så liten så mina föräldrar sov i en säng som fälldes ihop till ett skåp på dagarna. Utanför fanns en toalett för 4 familjer. Brun träring, vattenbehållaren över huvudet. Mycket snuskigt faktiskt. Ventilation visste man nog inte vad det var på den tiden.

Mitt emot vår lägenhet fanns en större våning, till den kom man direkt från gatan, där bodde en musiker, en skicklig pianist som hette Gerda och hennes schäferhund Giza. Då Gerda spelade på restauranger på kvällarna hade vi hand om Giza och helt plötsligt hade hon flyttat in till oss. Så inte nog med att vi var 4 personer i den här lilla lägenheter, nu blev vi en till men det var jättemysigt. Hon låg med mej och min lillebror i sängen. Under oss bodde en ensamstående dam med tvillingar. Hennes besökare rökte och den rökluften + parfym trängde in hos oss. I källaren bodde en äldre man som jag var rädd för, vågade knappt gå in om jag såg honom, han var som tur var inte så rörlig, gick med kryckor så han var lätt att springa ifrån. Bortanför hans lya fanns tvättstugan, den så kallade tvättstugan, en stor balja på golvet, kallt vatten. Över den stora stentrappan bodde ett mysigt gammalt par. Och på våningen över dem bodde också en musiker som spelade fiol. Tror att Gerda och han spelade tillsammans.

Man kan nog säga att glanstiden inte fanns kvar 1954. Jag såg den inte i alla fall. Men på den tiden var det stor bostadsbrist och man var tacksam över att ha tak över huvudet.

Pianisten Gerda hade en stor flygel, där satt jag på kvällarna och lärde mig spela. Lärde mig noterna och var i 7:e himmelen. När sen Gerda slutade att spela på restauranger och istället började undervisa elever blev jag hennes första elev, "försökskanin". När jag fyllde 17 köpte jag ett eget piano. Hur länge vi bodde där kommer jag inte ihåg, kanske 1 år. Men jag saknade aldrig Älvsborgsgatan 1

